

นุมาตะ เท็ตสึโกะ สมาชิกเครือข่ายสภาสตรีเพื่อการลดขยะ (เดิม สภาสตรีเพื่อหมู่บ้านเข้มแข็ง)

หัวข้อการบรรยาย : ความตื่นตัวของผู้หญิง การสร้างความสัมพันธ์กับภาครัฐ เรื่องเกี่ยวกับขยะและอื่นๆซึ่ง
เป็นกิจกรรมภาคประชาชน

[แผ่นที่ 1 หัวข้อเรื่อง]

วันนี้ข้าพเจ้าจะบรรยายกิจกรรมการลดปริมาณขยะที่สภาสตรีเพื่อการลดขยะได้ปฏิบัติกันมาจนถึงทุกวันนี้

[แผ่นที่ 2 การแยกและรวบรวมขยะ]

ตั้งแต่ปี 1993 เมืองมินามาตะแยกขยะ 20 ประเภท โดยประชาชนเป็นผู้ดำเนินการ

[แผ่นที่ 3 การดำเนินการแยกขยะ]

การแยกขยะที่เริ่มจากปี 1993 ปัจจุบันแยกเป็นทั้งหมด 22 ประเภท

การแยกขยะเปียก เริ่มตั้งแต่ปี 2002

[แผ่นที่ 4 สภาพการแยกทรัพยากรขยะ]

ในเมืองมินามาตะมีศูนย์ทรัพยากรขยะประมาณ 300 แห่ง

ประชาชนสามารถนำทรัพยากรขยะจากครัวเรือนมาส่งที่ศูนย์ทั้ง 20 ประเภท ได้เดือนละ 1 ครั้ง และใน
ครั้งหนึ่งมีช่วงเวลาเปิดรับเพียง 1 ชั่วโมง

นี่เป็นลักษณะการเก็บรวบรวมขยะที่ทำได้ในเมืองมินามาตะเท่านั้น และได้รับการยอมรับในระดับสูงจาก
ทั่วประเทศ หากประชาชนไม่มีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นก็จะไม่สามารถปฏิบัติได้

[แผ่นที่ 5 การลดปริมาณขยะ]

การแยกขยะแล้วนำมารีไซเคิลเป็นเรื่องสำคัญ แต่เรื่องที่สำคัญกว่านั้น คือ การไม่ผลิตขยะ

[แผ่นที่ 6 ความเปลี่ยนแปลงปริมาณขยะของเมืองมินามาตะ]

นี่คือกราฟแสดงการเปลี่ยนแปลงปริมาณขยะถูกทิ้งของเมืองมินามาตะ

การแยกประเภททรัพยากรขยะเริ่มขึ้นเมื่อเดือนสิงหาคมปี 1993 ก่อนหน้านั้นมีขยะถูกทิ้งถึง 10,000 ตัน

[แผ่นที่ 11 การเลิกใช้ถาดอาหาร]

ภาพนี้เป็นภาพในซูเปอร์มาร์เก็ตก่อนมีการลงนามในข้อตกลงเลิกใช้ถาดอาหาร ถาดเหล่านี้ใช้ใส่ผลไม้และปลา

[แผ่นที่ 12 การปฏิบัติ]

เริ่มด้วยการขอให้ห้างร้านขายผักผลไม้ เช่น แตงกวา มะเขือเทศ และอื่นๆ จำนวน 65 ชนิด โดยไม่ใส่ถาดสำหรับหอยอาซาริ ผักดองและอื่นๆ จำนวน 31 ชนิด ในขณะนั้นยกไปพิจารณาภายหลัง ปัจจุบันมีการถอดเอาถาดใส่อาหารออกสำหรับผลิตภัณฑ์ทั้งสิ้นจำนวน 95 ชนิด

[แผ่นที่ 13 ECO SHOP]

เนื่องจากมีห้างร้านต่างๆ ที่ดำเนินการเพื่อสิ่งแวดล้อมได้ดีมากขึ้นเรื่อยๆ ผู้ว่าการเมืองจึงจัดระบบรับรองร้านค้า ECO SHOP ขึ้น เพื่อให้การรับรองห้างร้านที่ดำเนินการโดยเอื้อต่อสิ่งแวดล้อม

การดำเนินการต่างๆ พวกเราได้เข้าร่วมดำเนินการโดยสภาสตรีเพื่อการลดขยะเป็นผู้เข้าตรวจสอบ

ปัจจุบันมีการรับรองให้ห้างร้านจำนวน 16 แห่ง

[แผ่นที่ 14 นิทานภาพ]

นอกจากนี้สภาสตรียังได้สร้างนิทานภาพเนื้อหาเรื่องการลดปริมาณขยะนำไปใช้เล่าในโรงเรียนและโรงเรียนอนุบาล

[แผ่นที่ 15 ถุงผ้าใส่ของเมืองมินามาตะ]

อีกสิ่งหนึ่งที่ติดค้างอยู่ในใจสภาสตรีตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง คือยอดถุงพลาสติกใส่ของ

ในปี 1998 เมืองมินามาตะจึงแจกจ่ายถุงผ้าใส่ของให้เกือบประมาณ 12,000 ครั้วเรือน แต่เมื่อลองทำการสำรวจตามห้างร้านขนาดใหญ่ปรากฏว่าในหนึ่งร้อยคนจะมีผู้ใช้ถุงผ้านี้เพียงหนึ่งคนเท่านั้น

หลังจากนั้น 2 ปี ห้างร้านขนาดใหญ่มีการนำระบบสะสมแต้มเข้ามาใช้ ทำให้มีผู้ใช้ถุงผ้านี้มากขึ้น แต่ผลสำรวจก็ยังคงได้ว่ามีผู้ใช้เพียงประมาณ 3 คนใน 100 คนเท่านั้น

[แผ่นที่ 16 ธรรมชาติซื้อของด้วยถุงผ้า]

เดือนเมษายนปี 2007 กฎหมายรีไซเคิลบรรจุภัณฑ์และวัสดุห่อหุ้มได้รับการปรับปรุง แต่ก็ไม่มีการบังคับให้
คิดราคาถุงพลาสติกใส่ของต่างหาก

ดังนั้นพวกเราจึงพยายามทำกิจกรรมลดการใช้ถุงพลาสติกจ่ายของให้มากขึ้นในเดือนตุลาคมปี 2007 ได้
จัดรณรงค์ซื้อของด้วยถุงผ้า

การรณรงค์จัดเป็นเวลา 1 เดือน ตั้งแต่วันที่ 1-31 ตุลาคม

จัดขึ้นเพื่อรณรงค์ให้ร้านค้าและผู้บริโภคหันมาใช้ถุงผ้า

ผลที่เกิดขึ้น พนักงานเก็บเงินของแต่ละร้านมีการพูดชักชวนลูกค้า และมีมุขขายถุงผ้าจัดไว้เป็นพิเศษใน
บางร้าน

[แผ่นที่ 17 กิจกรรมรณรงค์ 1]

มีการติดป้ายรณรงค์ [ถุงพลาสติกสิ้นเปลืองโดยเปล่าประโยชน์] [กรุณาใช้ถุงผ้าใส่ของ] ไว้ตามย่าน
การค้าต่างๆ ในเมือง

[แผ่นที่ 18 กิจกรรมรณรงค์ 2]

ช่วงกิจกรรมรณรงค์ พวกเราได้ไปยืนตามย่านชุมชนกับนักเรียนชั้นมัธยมปลายเพื่อทำแบบสอบถามอย่าง
ง่ายๆกับคนที่มาซื้อของ

ในช่วงนั้นมีคนที่ถือถุงผ้า 41 คนจาก 100 คน

[แผ่นที่ 19 ได้รับรางวัลการจัดการขยะ]

ดังที่กล่าวมาแล้ว กิจกรรมลดขยะที่พวกเราดำเนินการ ได้รับการยอมรับจนได้รับรางวัลการจัดการเรื่องขยะ
และรางวัลประจำปีขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นเพื่อสิ่งแวดล้อม

นอกจากนั้นสถานีโทรทัศน์ NHK ยังได้แนะนำกิจกรรมตัวอย่างที่ดำเนินโดยประชาชนออกทางรายการ
[พลังชาวบ้าน]

[แผ่นที่ 20 กิจกรรมการบรรยาย]

นอกจากนี้ พวกเรายังได้ไปเยี่ยมชมงานตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆในประเทศ และที่ประเทศเยอรมัน เพื่อให้มีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยออกค่าใช้จ่ายกันเอง รวมทั้งได้บอกเล่าการทำงานของกลุ่มให้กับคนที่มาเยี่ยมชมงานเมืองมินามาตะ

[แผ่นที่ 21 สุดท้ายนี้]

ตัวข้าพเจ้าเองได้เรียนรู้จากกิจกรรมนี้ ว่าการจะมีความเป็นอยู่ที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม ดีต่อโลก เราต้องเริ่มจากการดำเนินชีวิตส่วนตัวของแต่ละคนให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ต่อโลก จริงๆ

แล้วหลังจากนั้น สิ่งที่ทำอยู่คนเดียว จะขยายออกไปสู่คนที่สอง คนที่สาม การได้ร่วมงานกับเพื่อนจะเป็นกำลังสำคัญในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ข้าพเจ้ารักเมืองมินามาตะ เมืองนี้มีส่วนดีอยู่มากมาย

ข้าพเจ้าอยากให้มินามาตะเป็นเมืองที่ดีเช่นนี้ตลอดไป จึงทำทุกอย่างที่ประชาชนคนหนึ่งสามารถทำได้โดยไม่ลำบากต่อตัวเอง